

[Jens Thomsen.]

være i Stand til at gøre dette. Det ærede Medlem lovpriste ogsaa den Diskontoned-sættelse, vi har faaet, og sagde, at den i Virkeligheden gør det foreliggende Lovforslag overflødig. Jeg tror, denne Opfattelse er fuldstændig rigtig, og jeg tror, det er godt, vi gør os dette fuldstændig klart.

Lovforslagene om Oprettelse af en Kreditfond og om den kommunale Laanefond tilsigter jo at aflaste Arbejdsløsheden gennem Laaneforanstaltninger og offentlig Nødhjælpsarbejde. Det er den kendte Fremgangsmaade, der drager Arbejderne væk fra det produktive Arbejde og frister Ungdommen ind i Arbejdsløshed. Resultatet bliver derfor, at Arbejdsløsheden gennem disse Foranstaltninger i Fremtiden forøges paa samme Maade, som det har været Tilfældet hidindtil, og Bondepartiet kan derfor ikke tage Medansvaret for Lovforslagene. Hele denne Udvikling har nemlig medført en Demoralisation, der i Virkeligheden er faretruende for Folkesundheden.

Jeg maa jo for saa vidt ogsaa gaa ud fra, at Regeringspartierne ikke ønsker Samarbejde med Oppositionen, naar de fremsætter de mange Lovforslag den ene Dag og sætter dem til første Behandling Dagen efter. Der levnes jo ingen Tid til det nødvendige Arbejde. Regeringspartierne ønsker aabenbart at holde deres Forhandlinger bag lukkede Døre, saa Vælgerne ingen Adgang har til at følge dem. Saa kan det ene Parti jo altid give de andre Skylden, naar deres Vælgere kræver dem til Ansvar. Men en saadan Fremgangsmaade nedbrøder Tilliden til et sundt demokratisk Styre. Det var for saa vidt ganske interessant at høre det ærede Medlem Hr. Rager i sin Indledning i Gaar holde en lang Formaningstale til Venstres og de Konservatives Ordførere, fordi de ikke forstaaer at optræde som Ordførere for et Regeringsparti. Nu maa der holdes Kæft, Trit og Retning! Men hvad er der saa tilbage af den demokratiske Forhandling, hvor Vælgerne har Lejlighed til at følge Drøftelserne? Det er besynderligt, at det netop er de Partier, der officielt lovpriser det demokratiske Styre, der paa denne Maade undergraver det.

Regeringen behøver ikke stor Selverkendelse for at indrømme, at den ikke har forstaaet at afskaffe eller blot nedbringe Arbejdsløsheden. Den er stadig kommet til det modsatte Maal af det, den sigtede efter, og derfor er det ubegribeligt, at den ikke vil gaa andre Veje, Veje, der i andre Lande har ført til det ønskede Resultat. Den Opgave, man ikke selv kan løse,

maa man lære at løse af andre. Bondepartiet har utallige Gange paavist, at den Vej, der fører til Arbejdsløshedens Nedbringelse, er den, der tilbagegiver Landbruget den nødvendige Købekraft. Denne Vej kendte vore Fædre. Vi har jo det gamle Ord: Naar Bonden har Penge, har alle Penge. Den Sandhed, der udtales i disse Ord, har Statistisk Departement gennem de sidste Aar ført statistisk Bevis for.

Det har vist sig, at der altid er et bestemt Forhold mellem Landbrugets Forrentningsevne og Arbejdsløshedens Størrelse: Naar Forrentningsevnen er høj, er Arbejdsløsheden lav, og naar Forrentningsevnen er langt nede, er Arbejdsløsheden højt oppe. Det er de nøgne Kendsgerninger, som vi stadig har holdt frem for Regeringspartierne, men de har altid vendt det døve Øre til. Regeringen gaar altid den modsatte Vej, til Trods for at den har Erfaring for, at den derved forøger Arbejdsløsheden i Stedet for at nedbringe den. I Tyskland har det vist sig, at de forstod at nedbringe Arbejdsløsheden, det er en Kendsgerning, som vi mange Gange i Fortiden har paavist under Forhandlingerne om Arbejdsløshedsspørgsmaalet, og det er mig ubegribeligt, at Regeringen ikke vil lære at løse den Opgave, for der er ingen Tvivl om, at Regeringen har en ærlig Vilje til at nedbringe Arbejdsløsheden, men det er jo meget kedeligt, at det gennem mange Aar har vist sig, at den savner Evnen til at gøre det. I Tyskland har man fulgt den Vej, som den danske Statistik har anvist gennem de mange Aar, og givet Landbruget gode Arbejdsvilkkaar. I Tyskland ligger Prisen paa Landbrugsprodukter gennemgaaende dobbelt saa højt oppe som her i Danmark i Forhold til de øvrige Priser. Her i Landet er man gaaet den modsatte Vej, her har man holdt Priserne paa Landbrugsprodukter nede, saa at vi i enkelte Tilfælde har ligget lavere end Tallene før 1914, til Trods for at Afgifterne er steget i rivende Tempo siden dengang. Under Forhandlingerne om Maksimalpris for Korn sidste Efteraar fremhævede Landbrugsministeren, at de fastsatte Maksimalpriser var de samme, som man begyndte med i 1914, og det til Trods for at Landbrugets Udgifter er steget kolossalt siden den Tid. Det er meget betegnende, at det netop var Landbrugsministeren, der fremførte den Kendsgerning her i Salen, men det er højst beskæmmende, at Landbrugsministeren har et saadant Ideal, og det har kostet dyrt, ikke blot for Landbruget, men for hele det danske Samfund. Den store